

1966.

Z Ořechova. Zp. II. 113

Pod, A - ni - čko, pod ty za mňa, pod, A - ni - čko, pod ty za mňa, oj, ne - bu - de ti
kři - vda žá - dná, oj, ne - bu - de ti kři - vda žá - dná.

[: Pod, Aničko, pod ty za mňa: :]
[: Oj, nebude ti křivda žádná. :]

Štýry jamy žita máme,
nebozízem vyvrtané.¹⁾

Dva brablce oškubané,
to jsou naše voly tažné.

Nebude ti žádný láti,
ani otec, ani máti.

Štýry myši okované,
to jsou naše koně vrané.

Tři sýkory naběhané,
to jsou naše krávy dojné.

¹⁾ Ešče k temu bečku vína.
Ze žaludí, škarupína.

1967.

Vše - cí li - di po - vi - da - jó, že pré my nic ne - máme, a my máme de - vět pso - tek, za - vr - taných na trá - mě.

Všecí lidi povídají, že pré my nic nemáme,
a my máme devět psotek, zavrtaných na trámě.

802. NEPODDAJNOST

1968.

Z Komina

A - ni - čko z Té - na, ne - choď do mlé - na, ve mlé - ně stra - ší, skoč do pa - la - ší.

Aničko z Téna, nechoď do mléna,
ve mléně straší, skoč do palaší.

V palaší píchá, skoč do rybníka,
v rybníku kapr, on by mě lapl.

1969.

Ze Znorov

Ka - čen - ko, pod do ko - ste - la, ne - pů - jdu, by - la sem vše - ra.

[: Kačenko, pod do kostela! :]
Nepůjdu, byla sem včera.

Kačenko, pod na mšu svatú!
Nepůjdu, nemám tu šatů.

Kačenko, pod, bude kázeň!
Nepůjdu, byla bych blázen.

Kačenko, hrajú husličky!
Hned půjdu, obuja čižmičky.*)

*) Děvucho, děvuchu,
jdiže do krčmičky!

Dočkajtě, matičko,
obuju střevičky.